

Ратна машина је покренута, психоза и логика рата управљају догађајима у Сирији. Борбе у Дамаску, Хомсу и другим сиријским градовима не јењавају и прете да се прошире на околне државе, а Либан је свакако једна од њих. Геостратешки покрети великих светских и регионалних сила на Леванту су све очигледнији и огољенији. САД, ЕУ, Русија, Кина, Израел, Иран, Саудијска Арабија и Турска су ушли у отворену и бескомпромисну борбу за контролу над Сиријом, али и целим Левантом. Још увек је ратовање ограничено на медије, дипломатске претње и смицалице, али изгледа да се догађаји све више убрзавају што није добар знак па би „ветрови рата“ врло брзо могли да задувају и у Либану, држави која је већ деценијама растрзана унутрашњим сукобима, који се непрекидно подгревају из регионалних и светских центара моћи.

Актуелна либанска влада, у којој је и Хезболах (прев: Божја партија) са југа Либана, налази се под све већим притиском не само западних сила и држава Заливског већа сарадње, већ и незадовољних сунитских фракција унутар саме земље. Предвођени Саадом Хариријем и снажно подржани из Вашингтона, Ријада и Тел Авива, они чекају расплет кризе у Сирији, надајући се промени режима у Дамаску и следственом „домино ефекту“ у Бејруту. Вођа Хезболаха, најмоћније војно-политичке организације у Либану и савезника сиријског председника Башара ел-Асада, Хасан Насрала је свестан могућих импликација по развој ситуације у Либану у случају неповољног разрешења сиријске кризе (Асадов пад). Север Либана је пун плаћеника и исламиста из иностранства, који већ месецима покушавају да уђу у Сирију и заузму град Хомс, који је свега 30-так километара удаљен од границе са Либаном. Његово заузимање би представљало полазну тачку за освајање целокупне сиријске територије, као што је то био случај са Бенгазијем у Либији.

Хезболах и Гордијев чвор на Леванту

Пише: Ромео-Никола Поповић
понедељак, 23 јул 2012 23:36

Док се у деловима Дамаска воде жестоке борбе и док десетине хиљада избеглица из Сирије беже у Либан, Хезболах сигурно зна да би њихова владајућа коалиција под притиском запада и Ријада могла да се већ колико сутра уруши. То би довело до велике политичке нестабилности, која би могла да генерише и нови грађански рат. Да ли је то реалан след догађаја? Пре само годину-две одговор на ово питање би био негативан. Међутим, с обзиром да ситуација у Сирији измиче контроли, немогуће је искључити овакав сценарио. Хезболах се добро припремио за могући оружани сукоб. Увећан је ракетни арсенал, интензивирана обука и обновљена инфраструктура која је уништена или оштећена у рату са Израелом 2006. године. Цео југ Либана је потпуно милитаризован, под директном управом Хезболаха и функционише аутономно у односу на остатак државе. Хезболах има апсолутну подршку локалног шиитског становништва, али и велику финансијску, војну, политичку и сваку другу помоћ Техерана, посебно иранске Револуционарне гарде.

Главни задатак Хезболаха је остао исти још од његовог оснивања током грађанског рата у Либану, а то је одбрана југа земље и припрема за коначни обрачун са Израелом. Припадници овог покрета су током протеклих деценија створили озбиљну војно-пропагандну и обавештајну мрежу и учврстили контролу над подручјем јужно од Бејрута. Остварили су потпуну инфилтрацију у свим аспектима либанског друштва, посебно на југу земље. Колико је „Божја партија“ озбиљна и добро организована, најбоље сведочи податак да је током рата 2006. године израелским оружаним снагама требало месец дана да пробију прве линије одбране Хезболаха и напредују 15-20 км на север до реке Литани.

Хезболах и Гордијев чвор на Леванту

Пише: Ромео-Никола Поповић
понедељак, 23 јул 2012 23:36

